

חיים בטרולי

בגיל 67 ואחרי קריירה משגשגת ו-17 ספרים, ארז שוקי שטאובר את חייו ויצא למסע מסביב לעולם ובלי מועד סיום. בין לבין הוא גם כתב על זה ספר

רות לוריא סגל

במשך שנים עסק שוקי שטאובר בעולמות הניהול, פעל כיועץ ארגוני, חוקר, עיתונאי, מרצה ובעיקר

סופר פורה עם לא פחות מ-17 ספרים בתחומי קריירה ועבודה. שנים היה שקוע בכתיבה, במחקרים ובמפגשים מקצועיים – עד שיום אחד סגר את המחשב, ארז את חייו לטרולי קטן והחליף ישיבות וחדרי ישיבות ברי חובות אירופה, קפטיות מקומיות ודירות Airbnb. כך נולד הפרק החדש והלא צפוי בחייו: מסע מתמשך סביב העולם וללא מועד סיום. לאחרונה מלאו לו שלוש שנים והוא ממשיך קדימה בקצב איטי, עם מינימום חפציים ומקסימום חוויות, שאותן גם הכניס לספרו החדש 'הושע בדרכים'.

מתי החלו הנדודים? "בגיל תשע. ההורים נפרדו, ואימא, ניצור לת שואה, לא יכולה הייתה לגדל שני ילדים לבד. מצאתי את עצמי בפנימייה דתית בבני ברק, אחר כך בקיבוצים, פנימיות, הכפר הירוק. למדתי לחיות בלי בית קבוע. גם בבגרות

"רבים אינם מסוגלים להיות רוב הזמן לבד. אחרים, מאזורי הגיל שלי, לא רוצים להיות רחוקים רוב זמן מהנכדים. אילו צימם ממין אלו לא קיימים אצלי, אז הלכתי על זה"

אשר מונעים מהם לחיות בדרך זו. לדוגמה, רבים אינם מסוגלים להיות רוב הזמן לבד. אחרים, מאזורי הגיל שלי, לא רוצים להיות רחוקים רוב הזמן מהנכדים, ויש עוד שלל סיבות. אילו צימם ממין אלו לא קיימים אצלי, אז הלכתי על זה." ובכל זאת, מסע ללא מועד סיום זה לא עניין של מה בכך.

"נכון, זה לא מהלך שגרתי, בטח לא בגיל הזה. רוב האנשים בשלב הזה של החיים מחפשים יציבות ושקט, אבל אני הרגשתי שזה הזמן לשינוי – לפרק חיים חדש. יש

לא גרתי יותר משבע שנים בשום מקום."

אז המסע הנוכחי הוא בעצם המשך טבעי?

"כן, אבל הפעם מתוך בחירה. אחרי 17 ספרים ב-22 שנה, פשוט הרגשתי שאין בי דחף לכתוב עוד. רציתי מש" מעות אחרת – והמסע היה התשובה."

איך עושים את זה בגיל 67?
"שילוב של רצון ויכולת. הרבה אנשים היו רוצים לחיות בדרך דומה שנראית להם אקזוטית ומעניינת. הבעיה שיש להם מגבלות ואילו צימם, כולל כאלו שהם נטלו על עצמם,

שטאבר עם חברים
מקומיים בגליפולי,
דרום איטליה.
צילום: מתוך אוסף פרטי

לי את החופש, הבריאות והס' קרנות לצאת לדרך, והעדפתי לנצל את זה עכשיו במקום לחכות ולתהות 'מה היה קורה אילו'. לפני המסע ערכתי 'פיילוט' קצר ונסעתי לאתונה לשבועיים. זה חיזק בי את ההבנה שכך אני רוצה לחיות. שיתפתי את החברים והמשפחה – חלק התלה-בו, חלק היו ספקנים. אבל הכתיבה והשיתוף ברשתות נתנו תחושת ליווי ותמיכה".

איך זה נראה בפועל – לחיות במסע?

"מינימליזם. זו דרך חיים שסיגלתי לאורך שנים. אין לי רכוש מיותר, אין לי רכב ואני מעדיף ללכת או לנסוע בתחבורה ציבורית. אני לוקח איתי רק את מה שנמצא בשימוש יום-יומי. טרולי קטן ותיק גב, זה הכול".

איך בחרת את היעד הראשון?
"רציתי להתחיל קרוב לבית. אירופה היא מגוונת, מעניינת ומפותחת יחסית. קבעתי מסלול לאורך קו החוף של אירופה הקונטיננטלית – מאיסטנבול ועד סנט-פטרבורג – עם תחנות כל 100-150 קילומטרים. אבל גם ידעתי להיות גמיש כשצריך ולהתאים את המסלול לנסיבות".

"עבורי הלינה בדירות Airbnb זו הדרך הכי קרובה להרגיש בבית גם כשאני אלפי קילומטרים מהכתובת הרשמית שלי. אני נכנס לדירה קטנה, מסדר את החפצים שלי, מכין קפה במטבח ויוצא לשכונה כאילו אני גר בה"

אתה מספר כי העדפת ללון בדירות Airbnb על פני מלונות, למה?
"עבורי זו הדרך הכי קרובה להרגיש בבית גם כשאני אלפי קילומטרים מהכתובת הרשמית שלי. אני נכנס לדירה קטנה, מסדר את החפצים שלי, מכין קפה במטבח ויוצא לשכונה כאילו אני גר בה. מהר מאוד אני לומד איפה הירקן, מי השכנים ואיפה כדאי לקנות

חוויות ועם שליטה טובה בהוצאות".
אם תוכל להמליץ על יעד אחד לנסוע אליו, היכן זה יהיה?
"משום שהדרך היא העיקר ולא היעד שאליו אני מגיע, קשה לי לענות על השאלה הזו. בכל מקום נחמד לי כי זו שאלה של סטייט אוף מיינד. אבל אם את קושרת אותי לכיסא ולא משי-חרת אותי עד שאני נותן תשובה קונקרטית, אז אלך על פלרמו, בירת סיציליה – גם משום שלא ציפיתי לגלות את העושר והאווירה שגיליתי בה. אבל זכרי שאני נותן את התשובה הזו בליט ברירה, כי היו עוד מקומות מקסימים רבים".

ולסיום, באמת אפשר להסתדר רק עם טרולי?
"בהחלט. זה מפתיע אנשים, במיוחד בני גילי. אני מסתדר עם זוג נעליים אחד, מעט בגדים, ובחורף אני לובש את הבגדים העליונים, כמו מעיל, וכך נחסך מקום אחסון משמעותי. היתרון הוא שאני יוצא משדות תעופה בלי להמתין למזוודות, ואם צריך גם מטפס על מדרגות עם מזוודה קטנה בקלות יחסית". ●

לחם טוב. לפעמים גם נוצר קשר עם בעל הדירה – שיחה על העיר, המלצות למקומות שלא מופיעים במדריכים. זו חוויה שמכניסה אותי ללב המקום, ולא משאירה אותי בבועה תיירותית של מלון".

איך נראתה ההתנהלות הכלכלית שלך במהלך המסע?

"עוד לפני שיצאתי לדרך קבעתי לע-צמי מסגרת ברורה: ההוצאה הגדולה ביותר היא על לינה – עד 100 יורו ללילה, ולרוב אני מוצא דירות נוחות במחיר נמוך יותר, במיוחד בדרום-מזרח אירופה. מזון הוא בערך רבע מההוצאות, ואני משלב בישול עצמי עם ארוחות קלות בקפטריות מקומיות, כי זה פשוט יותר נעים בעיניי מאשר לשבת לבד במסעדה. זה גם עולה פחות. תחבורה תופסת כ-15% מהתקציב – אני מעדיף אוטובוסים ורכבות על פני רכב שכור, כי אני נהנה מהדרך ומהמפגש עם המקומיים וממילא גם זה עולה פחות. שאר הכסף הולך על מוזיאונים, ביגוד ודברים קטנים שמעשירים את המסע. השילוב הזה אפשר לי לחיות בנוחות, בלי לוותר על